KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 22 oktober 1993 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van bijzonder decreet "betreffende het bestuur van de officiële hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap", heeft op 25 oktober 1993 het volgend advies gegeven :

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Volgens de gemachtigde ambtenaren is het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag verantwoord doordat de associatieve verbanden bedoeld in artikel 2 van het ontwerp zonder verwijl moeten kunnen worden gerealiseerd om het oogmerk van de hervorming, onderwerp van het ontwerp, binnen de gestelde termijn te kunnen bereiken.

Volgens artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, moet de verantwoording van het spoedeisend karakter in de adviesaanvraag zelf worden aangegeven.

2. De bij de adviesaanvraag gevoegde stukken doen ervan blijken dat de procedure van het voorgeschreven begrotingsakkoord nog niet gans gefinaliseerd is. De Vlaamse Regering zal ervoor moeten waken dat aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole is voldaan - conform artikel 6 of door toepassing van artikel 10 van dat besluit - vooraleer het ontwerp bij de Vlaamse Raad wordt ingediend.

3. Volgens artikel 5 wordt het aantal officiële hogescholen beperkt tot zes. Volgens de memorie van toelichting is deze maatregel een zaak van schaalvergroting die nodig is om de kwaliteit van het onderwijs te garanderen en versnippering van onderwijsaanbod tegen te gaan en te

voorkomen. Door éénmaking van de bedoelde onderwijsinstellingen wil de Vlaamse Regering een rationeler opleidingsaanbod bereiken.

Artikel 2 van het ontwerp regelt de wijze van totstandkoming van een officiële hogeschool : zij komt tot stand bij wege van een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en andere openbare besturen - zoals de ARGO, een provincie of een gemeente - of privaatrechtelijke personen anderzijds. De aldus tot stand gekomen hogeschool wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, naar het beeld inzonderheid van de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen, onderwerp van het bijzonder decreet van 26 juni 1991. De officiële hogeschool wordt een autonome rechtspersoon, onderscheiden van de participanten. Die autonome rechtspersoon wordt een zelfstandige onderwijsinrichtende macht.

Aan de basis van de totstandkoming van de officiële hogeschool is er een overeenkomst. Die overeenkomst houdt in dat de participanten een deel van hun bevoegdheid van onderwijsinrichtende macht inleveren. Uit de rechtspraak van het Arbitragehof volgt dat ook de publiekrechtelijke rechtspersonen aanspraak hebben op de grondwettelijke rechten en vrijheden (arrest nr. 13/91 van 28 mei 1991), dus ook op hetgeen in artikel 17 van de Grondwet is bepaald omtrent de vrijheid van onderwijs.

Wanneer men de bepalingen van dit ontwerp leest samen met die van het ontwerp van gewoon decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (L. 22.873/1),

inzonderheid de bepalingen die op de werkings- en investeringskredieten betrekking hebben (artikelen 195 en 199), kan men niet eraan voorbij dat de overeenkomst, bedoeld in artikel 2 van het thans voorliggend ontwerp, van een dwangassociatief karakter niet gans vrij is. De verantwoording daarvan ligt, zoals men uit de memorie van toelichting mag afleiden, in het oogmerk van een rationeler aanbod in hogeschoolopleiding, onmiddellijk verbonden met de noodzaak van het beheersen van de overheidsuitgaven voor financiering en subsidiëring van het betrokken onderwijsniveau.

Uit de arresten nrs. 25/92 en 28/92 van 2 april 1992 van het Arbitragehof volgt dat de in artikel 17 van de Grondwet ingeschreven vrijheid van onderwijs niet onbeperkt is : de vrijheid van onderwijs moet gelezen worden binnen de lijnen van ’s lands budgettaire draagkracht, uiteraard in samenhang met de regel betreffende de gelijkheid.

Voor de decreetgever is er dus ruimte om bepalingen vast te stellen die moeten worden gelezen als voorwaarden van financiering of subsidiëring die de vrijheid van onderwijs beperken. Tussen beide hoort er uiteraard een verhouding in redelijkheid te bestaan. Het oordeel daarover komt in eerste termijn toe aan de Vlaamse Raad.

4. Volledigheidshalve mag worden opgemerkt dat geen bepaling in de weg staat dat de decreetgever - in de Vlaamse Gemeenschap - de benaming "officiële hogeschool" voorbehoudt aan de officiële hogescholen die opgericht worden op de wijze bepaald in dit ontwerp en bedoeld zijn in artikel 5

van het ontwerp. Zo op deze suggestie wordt ingegaan, zal dat artikel in die zin moeten worden aangevuld (vergelijk artikel 3 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, aangevuld bij artikel 2 van het decreet van 27 januari 1993).

5. Aan artikel 59bis, § 2, 2, van de Grondwet en aan artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ontleent de Vlaamse Raad de nodige bevoegdheid om de rechtsvorm te bepalen waarin het associatief verband, bedoeld in artikel 2 van het ontwerp, moet worden gerealiseerd. Het gegeven dat de provincies en de gemeenten als onderwijsinrichtende macht kunnen optreden, sluit niet in dat het onderwijs behoort tot de uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen, bedoeld in artikel 31 van de Grondwet, voor welke laatste aangelegenheden krachtens artikel 108 van de Grondwet in een bepaalde vorm van samenwerking is voorzien. Het oogmerk dat met het ontwerp wordt nagestreefd, overstijgt overigens de in dat artikel 108 bedoelde samenwerking.

II. ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 3.

In 2° is niet voldoende duidelijk wat wordt bedoeld met de "wijze" waarop de hogeschool onderwijs organiseert.

Volgens het bepaalde in 3° is er een overdracht of terbeschikkingstelling van roerende en onroerende goederen door de participanten in de hogeschool, in voorkomend geval de privaatrechtelijke rechtspersonen inbegrepen. De modaliteiten van deze overdracht of terbeschikkingstelling worden niet aangegeven. Gebeurt er bijvoorbeeld een waardering van de inbreng ? Op welke wijze ? De bepaling is wel zeer vaag, tenzij het de bedoeling is alles naar de overeenkomst te verwijzen.

Inzonderheid wat de privaatrechtelijke rechtspersonen betreft, rijst de vraag of deze over een recht van uittreden beschikken en hoe in voorkomend geval de "teruggave" van de goederen of de overdracht van personeelsleden wordt geregeld.

Artikel 4.

Volgens artikel 4 wordt in de regel de officiële hogeschool de rechtsopvolger van de participanten. De rechtsovergang kan maar geschieden volgens de regels die aan de participanten eigen zijn.

De rechtsopvolging kan volgens het bepaalde in artikel 4 gemodaliseerd worden in de door de participanten te sluiten overeenkomst. Vraag is of in die overeenkomst ook omtrent lasten uit het verleden kan worden genegocieerd.

Artikel 5.

1. Wat de bestaanbaarheid van het beperken van het aantal officiële hogescholen met de vrijheid van onderwijs betreft, wordt verwezen naar de desbetreffende algemene opmerking.

2. Het aantal toegestane officiële hogescholen wordt gespreid over het territoor waarin de gemeenschapsdecreten kracht van wet hebben. Vertrekpunt is ’s lands indeling in provincies : in de regel is er één officiële hogeschool per provincie. Daarop is één uitzondering : aan de Raad van State is meegedeeld dat het bijzonder hoog aantal studenten in het hogeschoolonderwijs in de provincie Oost-Vlaanderen niet toestaat deze in één officiële hogeschool te concentreren.

3. Dit ontwerp beperkt zich ertoe aan te geven in welke provincie de bestuurszetel van de officiële hogeschool moet zijn gevestigd. In het ontwerp van gewoon decreet betreffende de hogescholen wordt de vestiging van de onderwijsinstellingen nader geregeld. Vaag blijft of onderwijsinstellingen die in onderscheiden provincies zijn gevestigd, zich in één officiële hogeschool mogen verenigen mits er ruimte is voor de ene bestuurszetel in de provincie van keuze.

4. Volgens het bepaalde na het tweede streepje is er "een hogeschool met bestuurszetel in de provincie Vlaams-Brabant of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

Aan de Raad van State is meegedeeld dat in de tot stand te brengen overeenkomsten als bedoeld in artikel 2, mede over de keuze van de plaats van de bestuurszetel zal worden beslist.

Men mag opmerken dat de bepaling van artikel 1, tweede lid, van de Grondwet betreffende de splitsing van de provincie Brabant en de oprichting van de provincie Vlaams-Brabant pas met ingang van 1 januari 1995 in werking treedt (grondwetswijziging van 5 mei 1993, met overgangsbepaling).

5. Voor een eventuele aanvulling van artikel 5 met een bepaling omtrent de bescherming van de benaming "officiële hogeschool" wordt verwezen naar de desbetreffende algemene opmerking.

Artikel 6.

Luidens het eerste lid van dit artikel wordt, in beginsel, aan de Vlaamse Gemeenschap iedere bevoegdheid ontnomen hoger onderwijs buiten de universiteit met volledig leerplan te organiseren. Alle ter zake bestaande bevoegdheden ("rechtstreeks of onrechtstreeks noodzakelijk of nuttig") worden overgedragen aan de op te richten officiële hogescholen.

Luidens het tweede lid kan eventueel in sommige provincies de inrichtende bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap uitgeoefend blijven door de ARGO. Het is niet meteen duidelijk waarom in dat verband de woorden "opgericht of gevestigd" worden gebruikt en waarom dat onderscheid wordt gemaakt.

Artikel 7.

Deze bepaling geeft een opsomming van de verschillende bestuursorganen van de officiële hogescholen, waaronder "de andere door de raad van bestuur bepaalde organen".

Deze laatste categorie is volgens de memorie van toelichting bedoeld om een formeel of informeel overlegorgaan mogelijk te maken tussen de organen die een strikt bestuurlijke bevoegdheid hebben (de raad van bestuur en het bestuurscollege) en die met een strikt pedagogische bevoegdheid (de departementsraad). Deze bedoeling blijkt niet uit de tekst.

Artikel 8.

Ad § 1.

De tekst vermeld bij het derde streepje dient bij 1°, a) en bij 1°, b) op een identieke wijze te worden geformuleerd.

Ad § 2.

Hier wordt voorzien in een systeem van evenredige verdeling van de vertegenwoordigers bedoeld in paragraaf 1, 1°, a) en b). Uit de tekst van het ontwerp blijkt niet meteen de betekenis en de werking van dat systeem : zo blijkt onder meer niet duidelijk uit de tekst wat wordt bedoeld met het begrip "geleding". Uit de memorie van toelichting kan afgeleid worden dat dit begrip een verwijzing zou bevatten naar de inrichtende machten van de hogescholen van voorheen.

In de tweede zin, die eveneens spreekt van een evenredige verdeling, wordt geen gewag gemaakt van "geleding".

Ad § 3.

In paragraaf 3, 3°, schrijve men na de komma : "of de hoedanigheid van personeelslid van een vrije hogeschool".

Ad § 4.

In de zinsnede "overeenkomstig de samenstelling van respectievelijk de Vlaamse Raad, de provincieraad en de gemeenteraad" moet eveneens een criterium van evenredigheid worden opgenomen.

Artikel 9.

Volgens de memorie van toelichting kan de voorzitter zowel uit als buiten de raad van bestuur worden verkozen.

Vermoedelijk is dit de betekenis van "kan" in de eerste zin, doch moet de raad van bestuur in elk geval een voorzitter en een ondervoorzitter verkiezen.

Het artikel wordt beter als volgt geredigeerd :

"De raad van bestuur kiest onder zijn leden een voorzitter en een ondervoorzitter.

In afwijking van het eerste lid kan de voorzitter buiten de leden van de raad van bestuur worden verkozen. Hij beschikt in dat geval over stemrecht.

De voorzitter roept ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Artikel 10.

Er wordt niet bepaald hoe de opvolging verloopt van de leden van de raad van bestuur bedoeld in artikel 8, § 1, 5°, (vertegenwoordigers van de sociaal-economische of culturele milieus).

Volgens de memorie van toelichting moeten tussentijdse verkiezingen worden georganiseerd indien de opvolger

het mandaat niet kan voltooien. Dat blijkt niet uit de tekst.

Artikel 11.

Luidens het tweede lid genieten de "afgevaardigden" van het personeel - in artikel 8, § 1, 2°, schrijft men "vertegenwoordigers" - de nodige faciliteiten om hun taak naar behoren te kunnen vervullen. Zij kunnen geen tuchtsanctie oplopen voor de daden gesteld in de uitoefening van hun mandaat. Er blijkt niet direct een reden te zijn waarom vergelijkbare waarborgen niet aan de vertegenwoordigers van de studenten verleend worden.

Artikel 12.

Het verdient de voorkeur de bepaling imperatief te stellen :

"De raad van bestuur :

1° bepaalt zijn organiek reglement, inclusief ...;
2° bepaalt het reglement ...;
...
8° benoemt het onderwijzend personeel ...;
...".

In 1° dient men wellicht te lezen "... bedoeld in artikel 8, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, en 5°;". Ook voor de

vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap, de openbare besturen (en in voorkomend geval de privaatrechtelijke personen) dient men immers opvolgers te verkiezen (vgl. met artikel 10).

In 2° schrijve men "inclusief de procedure voor de verkiezing ...".

In 8° is niet duidelijk wat wordt bedoeld met "... personeel van niveau A ...".

In 1° is sprake van het organiek reglement van de raad van bestuur; in 9° van het reglement van orde. Aan de Raad van State is geen uitsluitsel gegeven of het om verschillende reglementen gaat.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de departementshoofden kunnen worden uitgenodigd op de vergaderingen van de raad van bestuur. In de tekst van het ontwerp is hiervan geen spoor te vinden, tenzij men beoogt dat dit in het reglement van orde, bedoeld in 9°, zal worden bepaald.

De memorie van toelichting verschaft geen verklaring bij 11°. Het is derhalve niet duidelijk wat wordt bedoeld met "op initiatief van de algemeen directeur of de voorzitter ...". Het kan moeilijk de bedoeling zijn om de rechtsvorderingen ook als eiser te laten uitoefenen op het enkele initiatief van de algemeen directeur of de voorzitter. In ieder geval zijn de woorden "op initiatief van"

onjuist omdat de beslissing tot het instellen van een rechtsvordering steeds aan de raad van bestuur toekomt.

In 13° schrijve men : "bij of krachtens een decreet toegekende bevoegdheden" in plaats van "bij of krachtens het decreet toegekende bevoegdheden".

In de memorie van toelichting wordt nog een 14° vermeld, terwijl de tekst van het ontwerp eindigt met een 13°.

Artikel 13.

Men schrijve "geldig beraadslagen en besluiten" in plaats van "geldig vergaderen".

Er is in geen regeling voorzien zoals die welke vervat is in artikel 40 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome raad voor het Gemeenschapsonderwijs (spoedeisende omstandigheden).

Artikel 14.

In artikel 13 van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen is de aangelegenheid van het tellen van de stemmen anders geformuleerd dan hier. Er is geen reden om van die formulering af te wijken.

In het ontwerp is geen bepaling opgenomen zoals die welke vervat is in artikel 41 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (gevallen van vermoed belang).

Artikel 16.

Luidens de memorie van toelichting bezit het bestuurscollege de ongenoemde bevoegdheid; dat college is het uitvoerend orgaan belast met het dagelijks bestuur.

Het kan aangewezen zijn de bevoegdheden van het bestuurscollege te bepalen niet alleen ten aanzien van de raad van bestuur, doch ook ten aanzien van die van de algemeen directeur, de departementsraden en de departements-hoofden.

Dat de raad van bestuur bevoegdheden kan delegeren aan het bestuurscollege, zoals wordt gesteld in de memorie van toelichting, blijkt noch uit artikel 12, noch uit artikel 16 van het ontwerp.

In 3° wordt bepaald dat het bestuurscollege overeenkomsten kan sluiten en andere rechtshandelingen kan verrichten, zonder dat daarbij een nadere beperking wordt gegeven. In de memorie van toelichting wordt ter zake opgemerkt dat dit kan "binnen de personeelsformatie en de begroting vastgesteld door de raad van bestuur". De tekst is op dat punt aan aanpassing toe.

Artikel 17.

De opmerkingen onder artikel 14 moeten hier als opnieuw geschreven worden beschouwd.

Artikel 18.

In het tweede lid schrijve men "... bedoeld in artikel 12, 3°".

Artikel 19.

Vraag is of het bestuurscollege een bevoegdheid die het door de raad van bestuur is toegewezen, kan doorschuiven naar de algemeen directeur.

Artikel 21.

Deze bepaling schrijft voor dat de algemeen directeur belast is met het dagelijks beheer op administratief, technisch en financieel vlak. In de toelichting bij artikel 16 wordt gesteld dat het bestuurscollege belast is met het dagelijks bestuur, respectievelijk beleid. De tekst is aan aanpassing toe.

Luidens de tweede zin van het eerste lid kan de algemeen directeur zijn bevoegdheden overdragen. Er wordt evenwel niet bepaald aan wie hij deze bevoegdheden mag

overdragen. Kan hij ook de bevoegdheden overdragen die hem gedelegeerd werden door het bestuurscollege ?

In het tweede lid wordt blijkbaar ten onrechte verwezen naar artikel 12, 10°. De vertegenwoordiging in rechte wordt immers geregeld in artikel 12, 11°, van het ontwerp.

Artikel 22.

Luidens de memorie van toelichting moeten in beginsel alle opleidingen die binnen het departement onderwijs kunnen worden georganiseerd, "in Vlaanderen eenmaal in de officiële hogescholen worden aangeboden". Van dit beginsel wordt in de tekst van het ontwerp geen melding gemaakt.

Welke van de twee officiële hogescholen in de provincie Oost-Vlaanderen van die verplichting is vrijgesteld, is niet bepaald. Mogelijk wordt dat in de in artikel 2 bedoelde overeenkomst geregeld. Dat zou best uit een uitdrukkelijke tekst of toelichting blijken.

Artikel 24.

Ad § 1, tweede lid.

Er mag worden verwezen naar de opmerking onder artikel 11.

Ad § 2.

Paragraaf 2 bevat een afwijking ten aanzien van paragraaf 1, eerste lid, 3°. De drie vertegenwoordigers van de sociaal-economische of culturele milieus worden in de departementsraad van het departement onderwijs immers niet aangeduid door de raad van bestuur maar wel, enerzijds, door de ARGO, en anderzijds, door de departementsraad. Het verdient aanbeveling in de redactie van paragraaf 2, beter te laten uitkomen dat het hier gaat om een afwijking of uitzondering.

Volgens dezelfde paragraaf 2 wordt één lid van de departementsraad van het departement onderwijs aangeduid op gezamenlijk voorstel van de "Cel voor het Vlaams Provinciaal Onderwijs en het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap".

Indien hiermee de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten wordt bedoeld, moet deze vereniging met haar officiële benaming worden vermeld, zonder verwijzing naar eventuele interne structuren.

*

Het kan aanbeveling verdienen de tekst van artikel 10 met betrekking tot de opvolgers ook voor de departementsraad op te nemen.

Artikel 25.

In fine van het eerste lid wordt bepaald dat de eerste aanstelling van het departementshoofd gebeurt op 1 februari 1995 (beter ware "met uitwerking op"). Luidens artikel 45 van het ontwerp zal het decreet in werking treden op 1 januari 1994. In de memorie van toelichting leest men dat, in afwachting van de eerste aanstelling van het departementshoofd op 1 februari 1995, de huidige directeurs instaan voor de werking en de pedagogische organisatie teneinde de continuïteit te verzekeren. Het blijft echter onduidelijk wie er in die tussenperiode tot de eerste aanstelling van het departementshoofd als voorzitter van de departementsraad zal fungeren.

Artikel 26.

Het is niet duidelijk wat de precieze draagwijdte is van de woorden "onder voorbehoud" in het begin van de tweede zin. Ook de verwijzing naar artikel 16, 7°, lijkt op het eerste gezicht niet correct. Wellicht dient men hier een verwijzing naar artikel 16, 6°, te lezen, dit wil zeggen de bevoegdheid van het bestuurscollege om bepaalde beslissingen van de departementsraad te bekrachtigen.

In 12° stelt men dat de departementsraad belast is met "het beslissen van ambtswijzigingen en bevorderingen voor het personeel toegewezen aan het departement". In artikel 12, 8°, is gesteld dat de raad van bestuur het onderwijzend personeel benoemt "op eensluidend advies van de

departementsraad". Er blijkt reden te zijn om de tekst van artikel 26, 12°, aan te passen.

Artikel 27.

Artikel 27 ware beter gesteld als volgt :

"De departementsraad kan sommige van zijn bevoegdheden toewijzen aan het departementshoofd of aan andere leden van de departementsraad. De departementsraad beslist of die bevoegdheden alleen dan wel collegiaal worden uitgeoefend. Omtrent ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Artikelen 28 en 29.

Luidens artikel 28 moet in iedere officiële hogeschool een hogeschoolonderhandelingscomité en departementale onderhandelingscomités worden opgericht.

Uit artikel 29 lijkt men te moeten afleiden dat aan die comités een bevoegdheid wordt verleend die krachtens de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel aan de krachtens die wet ingestelde organen voorbehouden zijn.

Mocht het de bedoeling zijn de beoogde onderhandelingscomités in de plaats te doen treden van de krachtens de wet van 19 december 1974 ingestelde geëigende organen, dan moet erop gewezen worden dat volgens artikel 87, § 5, van de

bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, de regels die van toepassing zijn op de betrekkingen tussen de openbare overheden en de syndicale organisaties van de ambtenaren die van deze overheid afhangen, evenals met de leden van deze syndicale organisaties, tot de bevoegdheid behoren van de federale overheid, ook wat betreft de Gemeenschappen, de Gewesten en de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, met inbegrip van de onderwijssector.

De decreetgever kan van de essentiële bepalingen van die regeling niet afwijken. Artikel 29 zal derhalve moeten worden aangepast om het met artikel 87, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bestaanbaar te maken.

Hoofdstuk V.

Er is geen reden om de artikelen 31 en 32 in een apart hoofdstuk op te nemen onder het opschrift "Rechtspositieregeling van de personeelsleden van de officiële hogescholen". Het gaat niet echt om het regelen van de rechtspositie doch wel om het vaststellen van de bevoegdheid van de raad van bestuur op dat punt.

Volledigheidshalve mag worden opgemerkt dat de rechtspositie van de personeelsleden wordt geregeld in het ontwerp van gewoon decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 32.

Volgens artikel 32, § 2, tweede lid, dat handelt over de tuchtprocedure op initiatief van de algemeen directeur bij stilzitten van het departementshoofd, beslist het bestuurscollege of de raad van bestuur over een voorstel tot ontslag.

Volgens artikel 32, § 3, wordt het ontslag bij tuchtmaatregel uitgesproken door de raad van bestuur, op voorstel van het departementshoofd of van de algemeen directeur.

Het is niet duidelijk of het de bedoeling is in paragraaf 2, tweede lid, een afwijkende regeling te voorzien. Indien dit niet het geval is, moet de laatste zin ervan vervallen.

Artikel 35.

Naar luid van artikel 35 wordt de eerste algemeen directeur voor de Vlaamse Regering aangesteld met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Bij deze bepaling zal men ervoor oog hebben dat de algemeen directeur voordien in een statutair verband in overheidsdienst kan zijn tewerkgesteld, met de gevolgen vandien op de rechtspositie en op de pensioenregeling, mocht hij van een statutaire rechtspositie in een contractuele regeling terechtkomen. Het lijkt dan ook aangewezen te zijn

het artikel aan te vullen met een bepaling naar luid waarvan de betrokkene, wanneer hij reeds lid van het overheids-personeel is, het voordeel van zijn statutaire positie en van zijn in dat verband verworven pensioenrechten behoudt.

Vraag is voorts of het in deze aangelegenheid niet voorzichtiger is de eerste algemeen directeur voor een bepaalde tijd aan te stellen.

Artikel 36.

Het ontwerp voorziet in een voorlopige raad van bestuur (artikel 38) en in een raad van bestuur (artikel 8). Niet duidelijk is of de voorzitter van de raad van bestuur bedoeld in artikel 37, die is van de voorlopige raad van bestuur dan wel van de raad van bestuur. De vraag heeft haar belang voor het bepalen van het einde van het mandaat van de voorzitter van de raad van bestuur bedoeld in artikel 37.

Artikel 38.

Men schrijve in de eerste zin van het eerste lid "... artikel 8, § 1, 1°, a)".

Wat de bepaling van het tweede lid betreft, wordt verwezen naar de opmerking onder de artikelen 28 en 29.

Artikel 39.

Men schrijve in het eerste lid "... bedoeld in de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk I".

Artikel 40.

Deze bepaling maakt het mogelijk, bij de werving van administratief en technisch personeel, af te wijken van de procedure bepaald in artikel 152 van het ontwerp van gewoon decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, "om prioritair te werven" onder de personeelsleden van de ARGO of van de betrokken openbare besturen, "voor zover deze personeelsleden nominatim opgenomen zijn in een lijst toegevoegd aan de fusieovereenkomst". In de memorie van toelichting wordt geen uitleg verschaft omtrent het opmaken van de bedoelde lijst.

Artikel 41.

Ad § 1.

Deze bepaling regelt de rechtsopvolging tussen de ARGO en de officiële hogescholen.

De vraag rijst of de beperking van de rechtsopvolging tot "de rechten en de verplichtingen van de ARGO die vroeger uit hoofde van hogeschoolactiviteiten zijn ontstaan"

voldoende duidelijk is om betwistingen te vermijden. Vraag is inderdaad of de hogeschoolactiviteiten steeds afscheidbaar zijn van de activiteiten betreffende de andere onderwijsniveaus.

Zonder dat zulks uitdrukkelijk hoeft te worden gesteld, is het duidelijk dat er een verband is tussen de bepaling van artikel 4 en die van artikel 41.

Niet evident is waarom artikel 41 zich beperkt tot de verhouding officiële hogescholen - ARGO en niet verruimd wordt naar de andere participanten toe.

De laatste zin van paragraaf 1, die betrekking heeft op de mogelijkheid om leningen af te sluiten, is vreemd aan de rechtsopvolging. Overigens gaat het hier duidelijk om leningen bij een bank en niet om openbare emissies. Dat een publiekrechtelijk lichaam een dergelijke lening kan sluiten, hoeft niet met zoveel woorden te worden bepaald.

Ad § 2.

De overdracht van de gebouwen geschiedt "om niet en zonder kosten". Vermoedelijk heeft deze paragraaf niet enkel betrekking op de gebouwen maar op alle onroerende goederen, onbebouwde terreinen inbegrepen.

Artikelen 42, 43 en 44.

Men kan overwegen deze drie artikelen samen te voegen en te herschrijven tot één artikel, dat luidt als volgt :

"Artikel 42.-

§ 1. Artikel 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 2. Voor de toepassing van dit decreet wordt onder gemeenschapsonderwijs begrepen, het onderwijs georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van :

1° het hoger onderwijs;

2° de koninklijke kadettenschool;

3° het schriftelijk onderwijs".

§ 2. In de artikelen 11, § 1, 2°, en 27, § 1, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden "universitair onderwijs" vervangen door "hoger onderwijs".

§ 3. In artikel 27, § 1, 4°, van hetzelfde decreet worden de woorden "of van een raad van bestuur" opgeheven".

Overigens is, wat betreft het bepaalde in artikel 43, gelet op het bepaalde in artikel 6, tweede lid, de uitsluiting van het hoger onderwijs uit het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs te algemeen geformuleerd.

Hoofdstuk VII.

Het opschrift van hoofdstuk VII mag zich beperken tot : "Hoofdstuk VII. - Inwerkingtreding".

Indien de artikelen 42 tot en met 44 worden samengevoegd tot één artikel, dient artikel 45 hernummerd te worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : H. COREMANS, kamervoorzitter,

Mevrouw : S. VANDERHAEGEN, staatsraden,
de Heer : M. VAN DAMME,

Mevrouw : A. BECKERS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. R. AERTGEERTS en J. BAERT, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS. H. COREMANS.